

Vinkovci: Najživlje na „Vinkovačkim jesenima“ i izborima

28. prosinca 2020.

Vinkovački kraj je inače naseljen ljudima iz drugih krajeva. U prvom valu doseljavanja tu su dolazili većinom Nijemci, u drugom Hrvati iz Dalmacije i Hercegovine, a trećem većinom Hrvati iz Bosne. Postoji i jedno naselje koje se zove „Mala Bosna“ po ugledu na ono zagrebačko identičnoga imena.

Piše: Anto PRANJKIĆ

Vinkovci – prelijepi slavonski grad, drugi po veličini u ovoj hrvatskoj regiji plijeni pozornost svakoga tko u njega navrati ili jednostavno samo prođe na putu ka drugim hrvatskim istočnim mjestima ili pak drugim državama. Ima svoju povijest, koja se veže za rimski Cibalae, vrijeme u kojem su se Vinkovci gradili posebnom brzinom i iz kojega baštini svoje ime. Ovaj grad iz rimskoga doba baštini i dobre ceste, a neki će reći i načine obrade poljoprivrednoga zemljišta.

-Vinkovci se ne mogu odvojiti od poljoprivrede kao niti jedan drugi slavonski dio. Ljudi uzgajaju različite kulture, ali najviše je ovdje zastupljeno stočarstvo i svinjogojstvo, mada postoje Obiteljska poljoprivredna gospodarstva koja uzgajaju goveda, ali i kokoške i zečeve. Doduše, rijetki su oni veliki koji uzgajaju zečeve, ali ih ima, kaže Petar Rajić i napominje da se poljoprivredna proizvodnja najviše radi u vinkovačkim selima poput Jarmine, Strošinaca, ali ne zaostaju niti Rokovci ili neko drugo selo. Prema njemu, jednostavno u Vinkovcima je poljoprivreda jako raširena. Neki naši sugovornici, poput Mije Andrijanića kažu da mnogi rade iz potrebe a ne iz ljubavi, jer se mora nekako preživjeti, a nema baš puno načina.

-Nekada su ovdje bile velike tvrtke, pa organizirale pogone. Ljudi su se nekako snalazili. Danas je toga puno manje, pa veliki broj ljudi privatno uzgaja zemlju, kaže Mijo i napominje kako bi sve bilo dobro da nema korone:

-Uistinu nas je uništila i fizički, i psihički i duhovno. Ne možemo nikuda. Ni raditi, ni družiti se. Sve je paralizirala. No, ovu tešku situaciju na neki način nam ipak lakšom čine naše vrijedne

Vinkovčanke koje nam prave maske, pa ako ništa drugo malo obraduju i učvrste u mislima da se ipak držimo zajedno i želimo jedni drugima pomoći, kaže naš sugovornik.

Interesantna je pojava u Vinkovcima ovih dana. Budući ne mogu na nastavu i ne rade svoj prvotni posao, brojne nastavnice i učiteljice ovih dana sjede za šivaćim strojevima i prave maske svojim sugrađanima. Kažu, mora se biti koristan u ovoj teškoj situaciji.

-A i vrijeme je da se malo družimo. Ovo vrijeme korone svakoga ubija, kaže nam profesorica Elena.

Izlazimo na ulicu i tamo zatičemo samo Peru, koji kaže kako se upravo vratio sa željezničke postaje:

-Jad i bijeda. Vozio sam se iz Vukovara do Vinkovaca cijelu vječnost. Pitao sam konduktera koliko se ljudi dnevno preveze ovom relacijom. Kažu, oko 40. Vjerujem da će se stanje popraviti kad se pruga do kraja rekonstruira. Vjerujem da će biti istina kako na rekonstruiranoj pruzi vlakovi voze preko 120 km na sat, kaže Pero Perkunić i napominje kako je rekonstrukcija preskupa a da se neke loše stvari ne poprave:

-Uložiti tolike novce u ništa bila bi strašna prijevarena ovih ljudi, pa vjerujem da će se ovaj puta napraviti sve što bude moglo. Uložiti će se 700 milijuna. Za te novce ovih nešto više od 18 km trebali bi pozlatiti. Veliki je to novac, kaže on i napominje kako je u Vinkovcima propala industrija, a i druge grane gospodarstva kaskaju. No, prema njemu, najveći problem jeste stalni odlazak mladih ljudi, koje više nitko ne može zadržati:

- Većina ih je u Zagrebu. Traže posao. Većina ih i nađe i više se i ne vrate. Ovdje u Vinkovcima nemamo odgovarajuću politiku koja bi ih zadržala. Pokušalo se sa poslovnim inkubatorima, ali malo se njih odazvalo. Kažu da su to samo mali potezi koji se čine kako bi im se „zamazale“ oči.

-Vlast kao vlast. Gledaju sebe osobno i članove svojih obitelji. Malo se brinu za nas mlade. Cibalia nam ne stoji više kao prije. Nisu niti kulturni sadržaji na zadovoljavajućoj razini, a posla nema. Ne znam što bi nas mlade ovdje moglo zadržati. Ovako stanje i ovakva politika prema nama sigurno ne, kaže Ivan Karlić i ističe primjer projekta „Zaželi“ zapošljavanja žena, koji je napravljen za 300 korisnika.

-Neka Vam Vinkovčanke same kažu koliko su zadovoljne s njim, kaže Karlić i napominje da se u ovom dijelu Slavonije ne isplati raditi ništa, jer i poticaji koji se dobiju nakon izvjesnoga vremena odu državi za neka interesantna davanja, kojih, prema njemu, nema nigdje u svijetu.

Prema riječima Miroslava Džijana Vinkovce danas na životu drže brojne obitelji koje su se doselile iz Bosne i Hercegovine.

-Mahom su to višečlane obitelji s puno djece. Njihovi članovi se i ne žale. Rade i polako guraju. Milina ih je vidjeti. Njima ništa ne smeta, kaže Miroslav i sam podrijetlom iz okolice Orašja.

Vinkovački kraj je inače naseljen ljudima iz drugih krajeva. U prvom valu doseljavanja tu su dolazili većinom Nijemci, u drugom Hrvatli iz Dalmacije i Hercegovine, a trećem većinom Hrvati iz Bosne. Postoji i jedno naselje koje se zove „Mala Bosna“ po ugledu na ono zagrebačko Identičnoga imena.

Ovdje se ljudi najviše i vesele, ako se u današnje vrijeme može uopće veseliti, kaže naš sugovornik i ističe ljubav prema zemlji koju su ovi ljudi ponijeli sa svojih ognjišta.

-Veliki broj ih radi. Nekolicina i ozbiljnije kroz neke tvrtke i OPG-a. Proizvedu za svoje potrebe i za nešto malo podijeliti.

Vinkovci su posebno veseli u jesen kada se iza svakoga kuta začuju zvuci glazbala i graja ljudi. To svake godine „Vinkovačke jeseni“ domaćim ljudima donesu dašak kulture, radosti i veselja iz raznih krajeva kako „Lijepa naše“ tako i drugih krajeva svijeta. Taj tjedan dana Vinkovci žive, a kad „jeseni“ utihnu utihnu i Vinkovci:

-Ne smijemo biti nepravedni. Dva su događaja kada Vinkovci bruje. Vinkovačke jeseni i izbori. Nema veze koji. E, tada ti se svi razgalame i navijaju kako se kome daje, kako je kome interes. Samo razlika je u ozbiljnosti, dok su svi veseli i razdragani na „jesenima“, za vrijeme izbora jedni se vesele a drugi su smrknuti. Ne kaže uzalud stara narodna poslovice „Dok jednim ne svane drugima ne smrknje“.

I za kraj recimo putniku namjerniku, „ Još uvijek gori lampa nasrid Vinkovaca“.